

HOMILIE ST.MARTINUS 2011

Er is kermis in ons dorp. Kermis vanwege St.Martinus, de patroonheilige van onze parochie. Hij is een heilige die tot de verbeelding spreekt en rond wiens persoon diverse gebruiken zijn ontstaan. Ook hier trok donderdagavond, aan de vooravond van zijn feest een stoet kinderen met lampionnen door de straten. Ook hier werd het verhaal van St.Maarten uitgebeeld. St.Martinus hoort bij ons dorp en diverse verenigingen en ook onze school noemen zich naar deze heilige.

Ook vanavond zijn wij met velen hier als St.Martinusparochie samen en vieren wij op een feestelijke wijze ons naamfeest. Met velen zijn wij hier en door diverse verenigingen en werkgroepen wordt er ook een bijdrage gegeven aan een feestelijke liturgie. Het geeft ons het gevoel dat we samen een kerkdorp vormen, een dorp rond onze St.Martinuskerk. Een gemeenschap die zich laat inspireren door die Romeinse soldaat die zijn mantel deelde met een arme bedelaar. Het lijkt een eenvoudig gebaar van St.Martinus, maar soms is het inderdaad zo eenvoudig om voor een ander iets te betekenen. Het is de daad bij het woord voegen door naar elkaar om te zien en oog te hebben voor het leed en de nood van een ander. Vroeger kenden wij de burenplicht. Was er nood, dan werden alle tegenstellingen in een straat aan de kant gezet en men stak de handen uit de mouwen en hielp. Door de sociale voorzieningen zou het kunnen lijken, alsof die burenplicht achterhaald zou zijn. Maar bij een terugtrekkende overheid is de burenplicht weer zeer actueel. En de nood is dichterbij dan we denken, gezien het aantal Vlodropse gezinnen dat bij de voedselbank aanklopt. Ik dank vooral de putten voor hun gemeenschapsbindende initiatieven en zorg. Zorg voor elkaar, geïnspireerd door St.Martinus, dat is wat ons voor ogen staat bij de werken van barmhartigheid, die wij in het komende jaar de leidraad van ons parochiële leven laten zijn.

Zojuist is het evangelie van de talenten voorgelezen. Elke dienaar krijgt een aantal talenten, de een vijf, de ander twee en een derde één. Men kan het misschien onrechtvaardig vinden, dat niet iedereen evenveel ontvangt, maar op de hoeveelheid komt het Jezus niet aan. Want ook dat ene talent is omgerekend al een heel kapitaal. Iedereen die met zijn talenten heeft gewerkt, wordt door zijn heer beloond. Maar de man van het ene talent wordt streng gestraft, omdat hij zijn talent in de grond stopte. Waarom zo streng?

Dit verhaal wordt vaak uitgelegd in de richting van de prestatie maatschappij. Je moet presteren en winst maken. Toch is dat niet de boodschap van Jezus. De boodschap is, dat wij mensen vele talenten hebben gekregen, vele mogelijkheden om het goede te doen en als wij ons toeleggen op dat doen van het goede, dan vermenigvuldigen zich die mogelijkheden zelfs. Ieder mens heeft talenten, natuurlijk de één meer en de ander minder. Geen mens is hetzelfde. Maar ieder heeft minstens één talent ontvangen: het talent van het menszijn voor elkaar. Het is het talent van de liefde om iets voor elkaar te betekenen en iets bij te dragen aan het geluk van een ander. Wie dat talent begraaft, schiet schromelijk tekort als mens. Omgekeerd geeft juist dat talent aan elke mens een concrete opdracht en maakt hem/haar tot een goed mens, die omziet naar de ander. Dat ene talent van het menszijn is ook voor diegenen met de vele talenten onmisbaar. Want dat basistalent voorkomt, dat wij onmenselijk worden en als onmensen met elkaar omgaan.

St.Martinus spoort ons aan om onze talenten en vooral het basistalent van het menszijn te ontwikkelen. En wie iets voor een ander over heeft, wordt altijd beloond. De talenten vermenigvuldigen zich en zij worden tot onze sieraden: vriendelijkheid, hartelijkheid, dankbaarheid, vergevingsgezindheid, mildheid, eerbied. Deze talenten maken ons als mensen mooi, de moeite waard. Moge St.Martinus ons daartoe inspireren. Amen.